

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce: xxxxxxxxxxxx zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2/2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o:

- I.** V řízení se pokračuje.
- II.** Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 326550/2015/Vrb ve lhůtě 45 dnů od právní moci rozsudku.
- III.** Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 10.228,- Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku do rukou Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou ke zdejšímu soudu domáhal toho, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 326550/2015/Vrb ve lhůtě 45 dnů od právní moci rozsudku.

V průběhu řízení soud řízení přerušil usnesením ze dne 25. 8. 2016, č.j. 6 A 220/2015-23, do doby vyčkání rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 227/2015. Vzhledem ke skutečnosti, že Nejvyšší správní soud v této věci rozhodl rozsudkem ze dne 24.

července 2017, čj. 5 As 227/2015-64, odpadl důvod pro přerušení řízení a soud tak v řízení pokračuje (výrok I. tohoto rozsudku).

V žalobě žalobce uvádí, že žalovaný vyhotovil dne 25. 3. 2015 příkaz č.j. 487192/2015/Vrb, sp.zn. S-MHMP 326550/2015/Vrb, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*silniční zákon*“). Žalobce podal proti příkazu odpor, a to prostřednictvím svého zástupce, xxxxxxxxx v zákonné lhůtě nejprve dne 9. 4. 2015 prostou e-mailovou zprávou, následně bylo podání dne 14. 4. 2015 potvrzeno e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem.

Žalovaný po podání odporu nepokračoval v řízení. Žalobce proto podal dne 18. 8. 2015 „Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu“ k nadřízenému orgánu žalovaného, tj. k ministerstvu dopravy, které ve své písemnosti sp. zn. 399/2015-160-SPR/6 ze dne 16. 10. 2015 uvedlo, že podání odporu trpělo vadou, a to absencí podpisu na plné moci. Žalovaný proto vyzval žalobce k odstranění vady podání, kdy k odstranění vady určil lhůtu 3 pracovních dnů. Konec lhůty připadl na den 23. 4. 2015, zástupce žalobce ale plnou moc doložil až dne 24. 4. 2015. Žalovaný proto nepokračoval v řízení a na příkaze vyznačil právní moc.

Žalobce má za to, že jednání žalovaného, jakožto i nadřízeného správního orgánu, je projevem přepjatého formalismu. Doplnění plné moci o pouhý jeden den později nemělo mít za následek vyznačení právní moci na příkaze a nepokračování v řízení. Nadto výzva k doložení plné moci neměla být doručována žalobci, ale jeho zástupci, a to podle ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“), který pro odstranění vad podání obecně uvádí, že výzvu k odstranění je třeba učinit vůči podateli. Pokud by bylo úmyslem zákonodárce vázat toto pravidlo například pouze na účastníka řízení, nehledě na možnost jeho zastoupení způsoby podle § 31 a násl. správního řádu, uvedl by zde nikoli podatele, ale přímo účastníka řízení. Zákonodárce však zcela zřejmě předpokládal možnost zasílání této výzvy i jiným osobám, jednajícím jménem účastníka řízení a komunikujícím se správním orgánem.

Nutnost doručování výzvy přímo zmocněnci je třeba podle názoru žalobce dovozovat rovněž z § 34 odst. 2 správního řádu, podle kterého platí, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Není přitom možné konstatovat, že by odstranění vad podání musel učinit pouze účastník řízení osobně. Naopak, ve většině případů je to právě zmocněnec, kdo je díky odborným znalostem schopen vady podání věcně posoudit a odstranit. Smyslem ustanovení zmocněnce je, aby účastník řízení nemusel činit procesní úkony osobně, ale mohl k tomu využít jinou (k tomu vhodnou) osobu. Navíc je logické, že pokud určité vadné podání předložil správnímu orgánu zmocněnec, byla zde dána jasná vůle účastníka řízení, aby byl v řízení zastoupen a úkony za něj (včetně obstarávání komunikace se správním orgánem) mohla vyřizovat jiná osoba.

Výzva k doložení bezvadné plné moci, doručená přímo účastníku řízení, nikoliv jeho zástupci, nemohla proto podle názoru žalobce zavazovat. Počátek lhůty k doplnění plné moci nebylo možné počítat ode dne doručení výzvy samotnému žalobci (jako účastníku řízení), ale jeho zástupci, přičemž zástupce žalobce se o výzvě dozvěděl od žalobce samotného, dne 24. 4. 2015, tj. v den, kdy plnou moc doložil. Pokud by žalovaný vyzval k doložení plné moci přímo zástupce žalobce, plná moc by byla ihned doložena. Je sice pravdou, že podání

zástupce žalobce trpělo vadou, zástupce žalobce ale mohl na výzvu žalovaného vadu odstranit, neboť plnou mocí disponoval.

Žalovaný se k dané věci vyjádřil tak, že s podanou žalobou nesouhlasil. Ust. § 34 správního řádu stanoví, že písemnosti jsou doručovány zástupci s výjimkou případů, kdy má v řízení něco vykonat účastník řízení. Žalovaný žalobce jednoznačně usnesením o určení lhůty k provedení úkonu ze dne 20. 4 2015, pod č.j. MHMP 662446/2015, vyzval k provedení úkonu spočívajícího v doplnění plné moci o jeho podpis. Tento úkon nemůže za žalobce vykonat nikdo jiný, a proto byl k tomuto úkonu vyzván žalobce a nikoliv jeho údajný zmocněnec.

Z předloženého správního spisu soud následně zjistil tyto podstatné skutečnosti:

Dne 25. 3. 2015 vydal Magistrát hlavního města Prahy příkaz č. j. 487192/2015/Vrb, sp. zn. S-MHMP 326550/2015/Vrb, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona.

Dne 9. 4. 2015 učinil zmocněnec žalobce xxxxxxxx elektronické podání směřující vůči žalovanému, kterým podal proti rozhodnutí žalovaného odpor včetně nepodepsané plné moci ze strany žalobce (zmocnitele). Toto podání nebylo elektronicky podepsáno.

Dne 14. 4. 2015 učinil xxxxxxxx zcela totožné elektronické podání, pouze s tím rozdílem, že toto elektronické podání bylo elektronicky podepsáno.

Dne 20. 4. 2015 vydal Magistrát hlavního města Prahy usnesení č.j. MHMP 662446/2015/Vrb, kterým byl žalobce vyzván, k doplnění podání odporu, které trpí vadou, a to do tří pracovních dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Tato vada spočívala v tom, že uvedené podání odporu sice obsahuje přílohu k plné moci, kde je uveden xxxxxxxx jako zmocněná osoba, ale tato plná moc nebyla žalobcem jakožto zmocnitelem podepsána.

Dne 27. 4. 2015 učinil xxxxxxxx elektronické podání s ověřeným elektronickým podpisem, v rámci něhož zaslal již podepsanou plnou moc žalobcem.

Ve věci samé rozhodl Městský soud v Praze bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).

Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Právní rámec pro hodnocení skutkového stavu činí tato ustanovení.

Podle ust. § 34 odst. 1 správního řádu ve znění účinném v rozhodné době: „*Zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.*“.

Podle ust. § 34 odst. 2 správního řádu ve znění účinném v rozhodné době: „S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.“.

Podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu ve znění účinném v rozhodné době: „Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.“.

Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu ve znění účinném v rozhodné době: „Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“.

V daném případě je nutné nejprve posoudit, zda proti vydanému příkazu byl podán účinně odpor, čímž by došlo ke zrušení příslušného příkazu, a jaký byl následný postup žalovaného.

V dané věci je ze správního spisu patrné, že příkaz č. j. 487192/2015/Vrb, sp. zn. S-MHMP 326550/2015/Vrb, kterým žalovaný uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona, byl žalobci zaslán do datové schránky dne 25. 3. 2015 s tím, že mu zpráva byla doručena téhož dne v 11:09:40. Od tohoto okamžiku běžela žalobci patnáctidenní lhůta pro odvolání (odpor), tj. do 10. 4. 2015 včetně. Ze správního spisu vyplývá, že zmocněnec žalobce učinil odpor proti příkazu elektronicky dne 9. 4. 2015, avšak bez platného elektronického podpisu. Správní řád upravuje tři základní technické způsoby, jimiž je možné podání učinit, aby s tímto úkonem účastníka byly spojeny právní účinky, a to písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Podání učiněné v jiné formě, např. prostřednictvím veřejné datové sítě (internetu) bez použití zaručeného elektronického podpisu, např. běžným e-mailem, přitom není a priori vyloučeno, pokud je následně (do 5 dnů) potvrzeno jedním ze tří shora uvedených technických způsobů preferovaných správním řádem. Tato „neformální“ či „nouzová“ forma podání je vhodná v těch případech, kdy zejména z časových důvodů nelze učinit podání v řádné formě, neboť lhůta je zachována, bylo-li původní „neformální“ podání učiněno ve stanovené lhůtě. To znamená, že podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě - internetu - nemusí být podepsáno zaručeným elektronickým podpisem za podmínky, že je do 5 dnů potvrzeno v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem, popřípadě doplněno písemně nebo ústně do protokolu (viz. ust. 37 odst. 4 správního řádu). V nyní posuzovaném případě zmocněnec žalobce podání doplnil emailem s podpisem dne 14.4.2015, toto podání je stejného obsahu, jako podání odporu bez podpisu dne 9.4.2015 (tedy není podepsána plná moc). Tím tak došlo k účinnému podání, které však mělo vady (přiložená plná moc nebyla podepsána zmocnitelem).

Následně žalovaný vyzval přímo žalobce, aby tyto vady odstranil. Takový postup soud nepovažuje za souladný s již vydanou judikaturou, přičemž odkazuje na odůvodnění právního názoru v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. července 2017, čj. 5 As 227/2015-64: *„Dalšími námitkami stěžovatele týkajícími se zejména postupu při doručování výzvy k doložení plné moci se již Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť s ohledem na uvedené závěry by neměly žádný význam pro další řízení v této věci. Jako obiter dictum lze nicméně odkázat na četnou judikaturu Nejvyššího správního soudu, která se dané otázce věnuje (viz např. rozsudky ze dne 14. 1. 2016, č. j. 4 As 267/2015 – 24, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 1 As 290/2016 – 33, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 5 As 19/2016 – 45) a s níž je odůvodnění napadeného rozsudku v této části v souladu.“*

Ve shora odkazovaných rozsudcích Nejvyššího správního soudu byla tato procesní situace řešena tak, že příslušnou výzvu je nutné doručovat primárně tvrzenému zmocněnci, případně jemu a žalobci – např. právní závěr v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 4 As 267/2015 – 24 uvádí, že: *„Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel postupoval v rozporu se zákonem, když zaslal výzvu k odstranění nedostatků plné moci, spočívající v absenci podpisu žalobce coby zmocnitele, výhradně žalobci. Již podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 1996, sp. zn. 2 Cdon 1007/96, je plná moc toliko listinou osvědčující uzavření dohody o plné moci. Ve smyslu § 33 odst. 1 správního řádu je však plná moc nezbytná k prokázání existence zmocnění. Jestliže tvrzený zmocněnec učiní jménem účastníka řízení podání, avšak správnímu orgánu nebylo prokázáno zmocnění prostřednictvím plné moci, popřípadě, pokud tvrzený zmocněnec předloží správnímu orgánu plnou moc, která však neobsahuje podstatné náležitosti, jedná se o podání, které trpí odstranitelnou vadou ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu. Předmětnou vadu je přitom možné odstranit pouze řádnou plnou mocí. Zákon nestanoví, zda je k předložení plné moci oprávněn výlučně zmocněnec, nebo zmocnitel, přičemž z vlastní iniciativy tak mohou učinit oba. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 As 27/2011 – 37, ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014 – 32, a ze dne 30. 9. 2015, č. j. 2 As 181/2015 – 35, však vyplývá, že správní orgán je povinen vyzvat k odstranění vad plné moci tvrzeného zmocněnce a za splnění dalších podmínek uvedených v rozsudku téhož soudu ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 As 27/2011 – 37, až následně také samotného účastníka řízení, coby tvrzeného zmocnitele. Nejvyšší správní soud přitom nepřisvědčil námitce stěžovatele, že závěry obsažené ve věci sp. zn. 10 As 266/2014 nejsou v nyní posuzované věci použitelné z důvodu skutkové a právní odlišnosti obou věcí. Naopak, Nejvyšší správní soud v naposledy uvedené věci reagoval na úvahu žalobce, kterou však učinil v souvislosti s tvrzením stěžovatele, že výzva k odstranění nedostatku podání směřovala k odstranění vad plné moci. V této souvislosti tehdejší žalobce namítal, že „[...] nepostačovalo doručení výzvy toliko zmocněnci, nýbrž mělo být doručováno žalobci, který jediný mohl doplnit plnou moc o vlastnoruční podpis nebo podpis elektronický (poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 As 27/2011 – 37); jde navíc o osobní úkon dle § 34 odst. 2 správního řádu.“ Jednalo se tedy o posouzení otázky související s tou, kterou v současnosti nastínil stěžovatel. Ve věci sp. zn. 10 As 266/2014 Nejvyšší správní soud k této otázce konstatoval, že „[i] pokud by se jednalo o výzvu k odstranění nedostatku prokázání zastoupení (jak tvrdil stěžovatel), nejedná se o úkon, který by měl osobně vykonat pouze účastník řízení (zmocnitel). Poukaz na citovaný rozsudek [pozn. tj. ve věci sp. zn. 4 As 27/2011] je tedy nepřipadný, neboť v uvedené věci byl k odstranění vad vyzván také nejdříve zmocněnec (advokát), avšak ten nereagoval. Nejvyšší správní soud poté dospěl v uvedené věci k závěru, že se s ohledem na okolnosti, dle kterých bylo zřejmé, že zastoupení je vysoce pravděpodobné, měl městský soud pokusit odstranit absenci doložení plné moci také prostřednictvím samotného účastníka řízení (zmocnitele).“ Správní orgán je tedy povinen zaslat výzvu k odstranění nedostatků plné moci tvrzenému zmocněnci účastníka*

řízení a až v případě, že jsou splněny podmínky uvedené v rozsudku zdejšího soudu ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 As 27/2011 - 37, následně také samotnému účastníku řízení, coby tvrzenému zmocniteli.

Nejvyšší správní soud přitom nemá důvod se v nyní posuzované věci odchylovat od svých dřívějších judikatorních závěrů. Správní orgán v okamžiku, kdy obdrží nepodepsanou plnou moc, nemá postaveno na jisto, zda tvrzený zmocněnec skutečně zastupuje účastníka řízení. Pokud by však mezi tvrzeným zmocněncem a účastníkem řízení neexistovala smlouva o zastoupení, bylo by jakékoliv podání učiněné tvrzeným zmocněncem prováděno pouze jeho jménem a na jeho účet, to znamená, že by na účastníka řízení ani na prováděné řízení nemohlo mít žádný vliv, neboť tvrzený zmocněnec by v něm sám o sobě neměl žádné procesní postavení. Tvrzený zmocněnec by v takové situaci nebyl schopen předložit správnímu orgánu řádnou plnou moc, protože by ji bez součinnosti účastníka řízení nezískal. V takovém případě by ovšem bylo zřejmé, že vystupování tvrzeného zmocněnce se účastníka řízení netýká, a proto ani nevyžaduje jeho procesní aktivitu. Pokud by po doplnění plné moci správní orgán pochyboval o pravosti podpisu účastníka řízení, jistě by mu nic nebránilo v tom, aby své pochybnosti sdělil přímo tomuto účastníkovi řízení. Toto sdělení by však samo o sobě nemělo žádné procesní důsledky. Na druhou stranu, v případě, kdyby účastník řízení s tvrzeným zmocněncem skutečně uzavřel smlouvu o zastoupení, avšak správní orgán by požadoval doplnění vadné plné moci výlučně od účastníka řízení, nebylo by splněno jeho očekávání, že s ním správní orgán bude komunikovat jen prostřednictvím zmocněnce. Z výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu a předestřených úvah tedy jednoznačně vyplývá, že stěžovatel byl povinen zaslat výzvu k odstranění vad podání Ing. J., coby tvrzenému zmocněnci, přičemž stěžovateli nelze přisvědčit, že by svým postupem jakkoliv chránil práva žalobce. “.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2017, č. j. 1 As 290/2016 – 33, je mj. uvedeno, že: „I k otázce koho v případě vady plné moci k odstranění takové vady vyzývat se soud již dříve vyjádřil. Dle § 34 odst. 2 správního řádu „[s] výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci“. Výzva k odstranění nedostatku prokázání zastoupení není úkon, který by měl osobně vykonat pouze účastník řízení – zmocnitel. Samozřejmě, že svůj podpis plné moci musí zmocnitel učinit osobně. Nemusí tak ale učinit vůči správnímu orgánu a proto se nejedná o úkon, kvůli němuž by musela (a mohla) být výzva správnímu orgánu doručována výlučně účastníku řízení. Z toho plyne, že správní orgán má výzvu k odstranění vad plné moci doručovat primárně zmocněnci a nikoliv zmocniteli (rozsudek ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 34/2016 – 35, body 22-23, rozsudek č. j. 10 As 266/2016 – 32, bod 42). Až v případě, že by zmocněnec na výzvu nereagoval a s ohledem na okolnosti by bylo zřejmé, že ke zmocnění došlo, má se správní orgán pokusit odstranit vadu spočívající v absenci prokázání zastoupení také kontaktováním samotného účastníka řízení – zmocnitele (rozsudek č. j. 10 As 266/2016 – 32, bod 42; rozsudek č. j. 1 As 100/2015 – 57, body 28, 29). V případě časové tísně správního orgánu, kterou žalovaný argumentuje, lze obě výzvy učinit i současně (rozsudek č. j. 1 As 34/2016 – 35, bod 22).

[13] Skutečnost, že konkrétní zmocněnec pravděpodobně věděl o nedostatku náležitosti plné moci, není pro posouzení zákonnosti výzvy k odstranění vad relevantní. Nejvyšší správní soud již na podobnou námitku uvedl, že „pokud se jedná o zástupce, který opakovaně vystupuje v obdobných věcech, měl by vědět, jaké jsou náležitosti podání. Může být i posuzován přísněji než ostatní osoby. To však nic nemění na závěru, že správní orgány nepostupovaly při doručování výzvy k doplnění plné moci v souladu se zákonem.“ (rozsudek

č. j. I As 34/2016 – 35, bod 24) Výzva k odstranění vad totiž slouží k odstranění nejen vad způsobených neznalostí zákonných náležitostí podání, ale například i vad způsobených administrativním nedopatřením (opomenutím plnou moc podepsat či přiložit, přiložení jiného souboru atp.).

[14] Nelze proto souhlasit se žalovaným, že výzvu k doložení plné moci nebylo nutné adresovat Ing. J. Naopak žalovaný mu měl výzvu k doložení podepsané plné moci adresovat primárně. Nadto, v projednávané věci následně zmocnitel podepsanou plnou moc doložil, čímž postavil najisto, že odpor byl podán osobou oprávněnou. Příkaz vydaný žalovaným tedy nenabyl právní moci, ale byl zrušen podaným odporem (§ 87 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích). Za takové situace musí žalovaný pokračovat ve správním řízení a vydat meritorní rozhodnutí o přestupku.“.

S ohledem na shora uvedené proto zdejší soud nemohl přisvědčit právnímu názoru žalovaného, že příslušnou výzvu doručoval řádně pouze a toliko žalobci. Tím, že příslušnou výzvu nedoručil rovněž tvrzenému zmocněnci tak nemohl založit právně účinnou skutečnost, tedy řádnou výzvu k odstranění vad příslušného podání, a tím k tomu, že uplynutím stanovené lhůty nemá podání žalobce příslušné právní účinky. Naopak, pokud k doplnění podání o příslušnou již podepsanou plnou moc došlo i bez řádného doručení příslušné výzvy tvrzenému zmocněnci, došlo k účinnému podání odporu. Pokud u žalovaného k pokračování takového správního řízení nedochází, je ve věci nečinný, žaloba je tak důvodná a soud jí proto vyhověl (ust. § 81 odst. 2 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl v řízení úspěšný, proto mu právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Výše nákladů je tvořena zaplaceným soudním poplatkem (2.000,- Kč), a odměnou za zastupování advokátem za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč a dva režijní paušály po 300,- Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Soud přiznal úkony za převzetí věci a sepsí žaloby, když replika k vyjádření žalovaného nebyla podána. Odměnu za zastupování advokátem soud zvýšil o zákonnou výši daně z přidané hodnoty, neboť advokát je plátcem této daně. Konkrétní výpočet nákladů řízení je následující: odměna - 3.100,- Kč x 2 + 21% DPH, režijní paušál - 300 Kč x 2 + 21% DPH, soudní poplatek - 2.000,- Kč, celkové náklady řízení bez vyčíslení DPH : 8.800,- Kč, DPH 21%: 1.428,- Kč, celkové náklady řízení s vyčíslením DPH: 10.228,- Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. října 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
P.